

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/569/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115236370
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115236370.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou, v právnej veci navrhovateľa: W. I. D., D..O..M., W.: XX XXX XXX, D. D. T. X, XXX XX J., právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, s miestom výkonu činnosti Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti odporcovi: D. T., L.. XX.X.XXXX, J. XXX XX K. E. XXX, M. D., o zaplatenie 136,51 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa z a m i e t a.
Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 14.12.2015 doručeným na súd dňa 22.12.2015 sa navrhovateľ domáha voči odporcovi vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 136,51 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne: zo sumy 64,42 eur od 28.6.2010 do 18.8.2014, zo sumy 59,42 eur od 19.8.2014 do zaplatenia, zo sumy 79,59 eur od 28.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 2,50 eur od 28.8.2010 do zaplatenia a zo sumy 331,94 eur od 26.2.2012 do zaplatenia a súčasne žiada priznať náhradu trov konania.

Svoj návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spol. T-Mobile Slovensko, a.s. uzatvoril s odporcom zmluvu o pripojení v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003. Za dodané služby vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi cenu poskytnutých služieb, a to faktúrami: č. 7201366072 splatnou dňa 25.2.2012 znejúcou na sumu 331,94 eur; č. 7005289398 splatnou dňa 27.6.2010 znejúcou na sumu 64,42 eur; č. 7006302844 splatnou dňa 27.7.2010 znejúcou na sumu 79,59 eur a č. 7007322697 splatnou dňa 27.8.2010 znejúcou na sumu 2,50 eur. Napriek tomu, že právny predchodca navrhovateľa odporcovi služby riadne a včas poskytol, odporca cenu za tieto služby vyúčtovanú vyššie uvedenými faktúrami neuhradil. Následne odporca uznal svoj záväzok písomne čo do dôvodu a výšky. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 22.11.2013 medzi spol. T-Mobile Slovensko a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky voči odporcovi na navrhovateľa, vyčíslenej ku dňu postúpenia vo výške 141,51 eur. Po postúpení pohľadávky odporca uhradil iba časť dlžnej sumy vo výške 5,- eur. Navrhovateľ preto žiada zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 136,51 eur s príslušenstvom.

Navrhovateľ k návrhu pripojil zmluvu o postúpení pohľadávok; písomné uznanie dlhu; faktúry č. 7005289398, č. 7006302844, č. 7007322697 a č. 7201366072.

Odporca sa k návrhu, ktorý mu bol doručený do vlastných rúk dňa 29.3.2016, ktorú skutočnosť preukazuje doručka na č.l. 30 súdneho spisu, v zákonom stanovenej lehote nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 11.5.2016, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 2.5.2016.

Súd tak na základe navrhovateľom produkovaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Súd mal za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 20.11.2013 došlo k postúpeniu pohľadávok vymáhaných v tomto konaní na navrhovateľa.

Súd mal ďalej za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa spol. T-Mobile Slovensko, a. s. vyúčtovala odporcovi faktúrami: č. 7005289398 zo dňa 8.6.2010 splatnou dňa 27.6.2010 v sume 92,56 eur (z toho 2,50 eur upomienka oneskorenej platby), č. 7006302844 zo dňa 8.7.2010 splatnou dňa 27.7.2010 v sume 79,59 eur (z toho 2,50 eur upomienka oneskorenej platby), a č. 7007322697 zo dňa 8.8.2010 splatnou dňa 27.8.2010 v sume 2,50 eur (ako upomienka oneskorenej platby), cenu poskytnutých služieb.

Okrem toho právny predchodca navrhovateľa faktúrou č. 7201366072 vystavenou dňa 8.2.2012 splatnou dňa 25.2.2012 znejúcou na sumu 331,94 eur vyúčtoval odporcovi zmluvnú pokutu za porušenie zmluvných povinností.

Dňa 11.8.2014 odporca písomne uznal v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka čo do dôvodu a výšky dlh vyplývajúci z vyššie uvedených faktúr, t.j. č. 7005289398, č. 7006302844, č. 7007322697 a č. 7201366072, ktorý dlh ku dňu uznania predstavoval spolu sumu 630,52 eur, z čoho istina bola vo výške 141,51 eur a kapitalizované úroky z omeškania spolu vo výške 49,30 eur. Zvyšok sumy predstavovala zmluvná pokuta a náklady spojené s vymáhaním pohľadávky.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej v texte len „OZ“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 52 OZ, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 100 OZ, (1) Právo sa premičľí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičľanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičľania dovolá, nemožno premičľané právo veriteľovi priznať. (2) Premičľujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. (3) Nepremičľujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičľacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 110 ods. 1 OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premičľuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premičľuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premičľacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa ust. § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premičľanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premičľaní.

Podľa ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd má za preukázané, že odporca dňa 11.8.2014 písomne čo do dôvodu a výšky uznal dlh voči navrhovateľovi, spolu vo výške 630,52 eur, a to okrem iného titulom faktúr vystavených právnym predchodcom navrhovateľa č. 7005289398 zo dňa 8.6.2010 splatnej dňa 27.6.2010, č. 7006302844 zo dňa 8.7.2010 splatnej dňa 27.7.2010 a č. 7007322697 zo dňa 8.8.2010 splatnej dňa 27.8.2010. Vychádzajúc z vyššie citovaného ust. § 558 Občianskeho zákonníka, z obsahu písomného uznania zo dňa 11.8.2014 a vzhľadom k splatnosti týchto faktúr je však potrebné konštatovať, že toto uznanie nevyvolalo právne následky predpokladané v ust. § 558 a ust. 110 ods. 1 OZ, a to z dôvodu, že odporcom uznané pohľadávky vo výške 141,51 eur boli v čase uznania premlčané a zo samotného uznania nevyplýva, že by odporca mal o premlčaní v čase uznania dlhu vedomosť.

Pre začiatok plynutia premlčacej lehoty je tak relevantná splatnosť jednotlivých faktúr, a nie deň uznania dlhu, ktoré uznanie vzhľadom k vyššie uvedenému nevyvolalo účinky v zmysle ust. § 110 ods. 1 OZ, a teda pre začiatok plynutia premlčacej lehoty je nutné aplikovať ust. § 101 OZ.

S poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v spojení s ust. § 101 OZ je ďalej potrebné konštatovať, že nárok navrhovateľa čo do sumy 136,51 eur je v celom rozsahu premlčaný. Právnym predchodcom navrhovateľa vystavené faktúry, od ktorých splatnosti sa počíta plynutie premlčacej lehoty, sa stali splatné dňa 27.6.2010, resp. 27.7.2010 resp. 27.8.2010. Trojročná premlčacia lehota následne uplynula pokiaľ ide o nárok uplatňovaný faktúrou č. 7005289398 dňa 27.6.2013, faktúrou č. 7006302844 dňa 27.7.2013 a faktúrou č. 7007322697 dňa 27.8.2013. Nakoľko navrhovateľ podal návrh na súd až 22.12.2015, urobil tak po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, čím nie je možné nárok na zaplatenie sumy 136,51 eur mu priznať. Z vyššie citovaného ust. § 5b pritom vyplýva, že súd je v prípadoch uplatňovania nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy povinný prihliadať na premlčanie z úradnej povinnosti (ex offa).

Rovnako nemožno priznať ani príslušenstvo uplatňovanej sumy 136,51 eur, t.j. úroky z omeškania vo výške 9 % ročne: zo sumy 64,42 eur od 28.6.2010 do 18.8.2014, zo sumy 59,42 eur od 19.8.2014 do zaplatenia, zo sumy 79,59 eur od 28.7.2010 do zaplatenia, zo sumy 2,50 eur od 28.8.2010 do zaplatenia.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť navrhovateľom uplatňovaného nároku, úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 331,94 eur od 26.2.2012 do zaplatenia, nárok na zaplatenie ktorých navrhovateľ uplatňuje titulom zmluvnej pokuty vyfaktúrovanej vo faktúre č. 7201366072, súd konštatuje, že navrhovateľ síce napriek výzve súdu nepredložil zmluvu o pripojení, na poklade ktorej bola odporcovi zmluvná pokuta uložená, avšak je nanajvýš pravdepodobné, že táto zmluvná pokuta je uplatňovaná na podklade zmluvného dojednania, ktoré bolo viacerými súdmi vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 6C/283/2015-31 zo dňa 19.1.2016). Takto dojednaná zmluvná podmienka je teda absolútne neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Potom je nutné rovnako konštatovať, že uznanie dlhu vo výške 331,94 eur urobené odporcom písomné dňa 11.8.2014 nemohlo vyvolať právne účinky v zmysle ust. § 558 OZ (t.j. existencia vyvrátiťelnej právnej domnienky, že dlh v čase uznania existoval), pretože uznať je možné len platný záväzok, pričom dohoda o zmluvnej pokute v Dodatku k zmluve o pripojení je absolútne neplatná, a preto záväzok z tejto dohody uznať nemožno.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu neúspešný, keďže súd jeho návrh v celom rozsahu zamietol. Odporca má teda nárok na náhradu trov konania. Nakoľko si však odporca náhradu trov konania neuplatnil a ani mu preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, súd mu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.